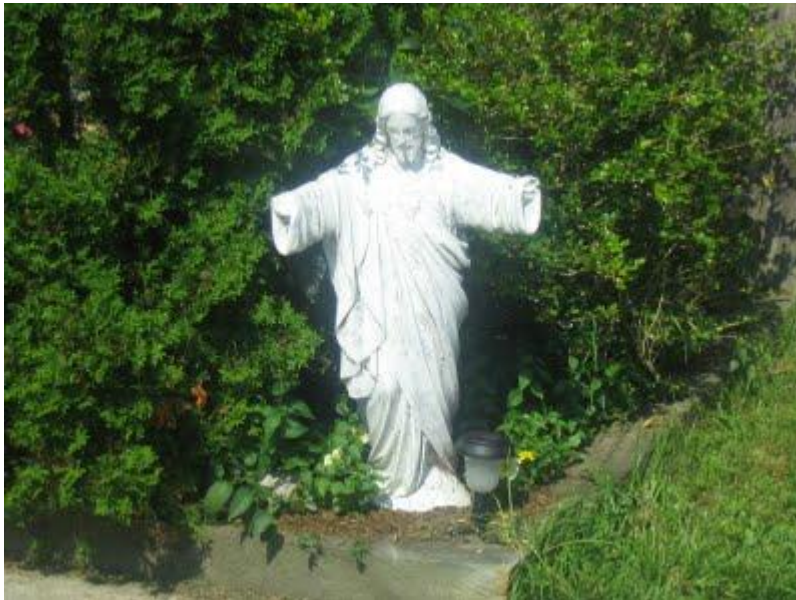

*Mikkelinpäivän messu 30.9.2012
Jumalan sanansaattajat/
Pirjon, Sinikan ja Hanneksen tehtävään siunaaminen
Liturgia ja saarna: Panu Partanen*

”Te olette minun käteni”

Suosittu tarina kertoo, että toisen maailmansodan aikaan erään kaupungin pommituksissa suuri Jeesusta esittävä patsas vaurioitui pahoin. Kun kaupunkilaiset löysivät patsaan raunioiden keskeltä, he murehtivat, koska se oli heille erittäin rakas. Patsas kertoi heille uskosta ja Jumalan läsnäolosta heidän elämässään.

Asiantuntijat kykenivät korjaamaan suurimman osan patsaasta, mutta sen kädet olivat niin pahoin vaurioituneet, ettei niitä kyetty saamaan entiselleen. Jotkut ehdottivat, että palkattaisiin kuvanveistäjä tekemään uudet kädet. Mutta muut halusivat jättää patsaan sellaiseksi kuin se oli – pysyväksi muistuttajaksi sodan murhenäytelmästä. Loppujen lopuksi patsas jäi ilman käsiä. Kaupunkilaiset kuitenkin lisäsivät Jeesusta esittävän patsaan jalustaan kyltin, jossa olivat nämä sanat: ”Te olette minun käteni.”

”Te olette minun käteni.” Näin mekin ajatteleme ja uskomme. Jeesus on valinnut seurakunnan ja sen jäsenet toimimaan hänen käsinään tässä maailmassa. Palvelemme lähimmäisiämme, rakennamme seurakuntaa. Rakastamme, rohkaisemme, lohdutamme. Kätemme kohoavat siunaamaan, ei vahingoittamaan. Jotta Herramme tahto tapahtuisi keskellämme, se vaatii toimintaa. Todellinen rakkaus ei ole passiivista. Se tekee Herran teot näkyviksi. Joka päivä Jeesus lähettää meidät toimimaan valon lapsina: *”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät”* (Joh 20:21).

Tänään iloitsemme kolmesta taitavasta ja ahkerasta käsiparista, jotka toimivat seurakuntamme parhaaksi. Ne kuuluvat talouspäällikkö Pirjolle, siivooja-vahtimestari Sinikalle ja kanttori Hannekselle. On suuri ilo työskennellä kanssanne. Teillä on omat armolahjanne ja tehtävänne tässä seurakunnassa. Tarvitsemme teitä. Jeesus Kristus tarvitsee teitä. ”Te olette minun käteni”, sanoo Herra. Tälle työllenne pyydämme yhdessä Jumalan siunausta, kun siunaamme teidät tehtäviinne. Laskemme kätemme, Jeesuksen kädet, päällemme ja rukoilemme: ”Siunatkoon sinua kolmiyhteinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki, ja pyhittäköön sinut palvelemaan Kristuksen kirkkoa tässä seurakunnassa.” Raamatussa puhutaan seurakunnasta Kristuksen ruumiina. Jokaisella on paikkansa. Ruumis ei voi toimia täydellisesti, jos sen jäsenet eivät toimi yhteistyössä.

Seurakunta kutsuu meitä joukkuepeleihin. Teemme tiimityötä. Mitä tiimityö tarkoittaa? Sanakirjasta voi etsiä apua. Siellä sanotaan: a) tiimityö on sellaista, kun kaksi tai useampi ihminen työskentelee yhdessä; b) se on kokonaisuus, joka muodostuu yksilöistä, ja heillä on sama päämäärä.

Ykseys. Erilaisuus. Yhteinen päämäärä. Kaikki samassa paketissa. Tätä on kirkko. Minkään joukkueen jäsenet eivät ole samanlaisia. Eikä tarvitsekaan olla. Näin myös seurakunnassa. Lahjamme ovat erilaiset. Tiimityössä ei päde matemaattinen malli $1 + 1 = 2$. Se voi olla $1 + 1 = 3$ tai jopa enemmän. Kaksi yksilöä saattaa kukin nostaa erikseen maasta 100 kiloa. Mutta yhdessä he voivat nostaa jopa 300 kiloa. Yhteistyössä on voimaa – se on nähty. Jumalan siunauksessa työmme moninkertaistuu vielä enemmän. Tiimityö hyödyttää kaikkia. Kun näin teemme, voimme yksilöinä ja koko seurakuntana paremmin.

Mikään joukkue ei pysy kasassa ilman johtajaa. Päättä tarvitaan. Seurakunnan pää on Jeesus Kristus. Ilman häntä näemme turhaan vaivaa. Jos emme usko yhdessä Herraamme ja kasva hänen tuntemisessaan, on työmme pohjaa vailla. Jeesus liittää meidät yhteen. Hänen avullaan voimme rakentua rakkauden teoissa ja yhteistyössä. Efesolaiskirjeessä sanotaan: *”Kun me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä*

vastaavan kypsyyden, silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä ja ovat kavalien ja petollisten ihmisten pelinappuloita. Silloin me noudatamme totuutta ja rakkautta ja kasvamme kaikin tavoin kiinni Kristukseen, häneen, joka on pää. Hän liittää yhteen koko ruumiin ja pitää sitä koossa kaikkien jänteiden avulla, kunkin jäsenen toimissa oman tehtävänsä mukaan, ja näin ruumis kasvaa ja rakentuu rakkaudessa.”

Jeesus sanoo: *”joka ei yhdessä minun kanssani kokoa, se hajottaa”* (Mt 12:30).

Jos taas emme tee yhteistyötä ja emme ole yhteydessä kirkon Herraan, huonosti käy. Meitä on varoitettu. Seuraava kertomus paljastaa miten vakavasta asiasta on kyse.

Eräs mies tuli papin juttusille ja halusi liittyä seurakuntaan. Hän kuitenkin sanoi papille, että on kiireinen mies: hänellä ei ole juurikaan aikaa osallistua seurakunnan elämään ja eri palvelutehtäviin. Häntä ei voi pyytää opettamaan pyhäkouluun, siivoamaan kirkkoa tai järkkäämään erityistapahtumia. Kaikki päivät ja illat ovat kiinni. Pappi mietti hetken itsekseen ja sanoi sitten: “Luulen, että olet tullut väärään seurakuntaan. Se kirkko ja seurakunta, jota etsit, on täältä kolmen korttelin päässä. Seuraa tietä alas ja käänny sen päästä oikealle niin löydät perille. Mies lähti tietä alaspäin ja seurasi papin ohjeita. Vihdoin hän saapui perille. Hän näki hylätyn ja rapistuneen kirkkorakennuksen. Se oli ollut suljettuna jo vuosia. Pappi sai viestinsä perille. Jos emme osallistu seurakunnan elämään, voimme pikkuhiljaa laittaa lapun luukulle. Ja voin vakuuttaa: jos Toivakassa ei tehdä hommia yhdessä ja saman päämäärän eteen, olemme vain muutaman askeleen päässä tuosta hylätystä rauniokirkosta.

Olkoon tämä meille kaikille sopivana herätyssaarnana. Välillä pitää pistää, että herää. Jottei tämä ajatus jäisi kuitenkaan liian ahdistavaksi, on hyvä päättää siihen, minkä varaan olen tämän saarnani rakentanut – Jumalan sanaan. Kun luen seuraavaan kappaleen Efesolaiskirjeestä, voit samalla miettiä kaikkea kuulemaasi ja sijoittaa sen elämän sanaan. Mietimme yhtä hyvin Sinikan, Pirjon ja Hanneksen paikkaa seurakunnassa kuin omaa paikkaamme. Kuinka meidän keskuudessamme nämä seurakunnalliset ajatukset toteutuvat? Paavali kirjoittaa:

Ef. 4:1-16

...”Kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa. Mutta kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa... Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen...”